

VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

1775

PRESUDA

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Mirjane Čačić, predsjednice vijeća, Lidiye Vukičević i mr. sc. Inge Vezmar Barlek, članica vijeća, te više sudske savjetnice Marine Zagorec, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Hrvatskog Telekom d.d., Zagreb, Savska 32, protiv odluke tužene Hrvatske agencije za poštu i elektroničke komunikacije, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, klasa: 344-01/09-01/1335, urbroj: 376-11-11-26 od 13. srpnja 2011., radi klimatizacijskih uređaja u kolokacijskim prostorijama, u nejavnoj sjednici vijeća održanoj 16. srpnja 2015.

presudio je

Tužba se odbija.

Ova presuda će se objaviti u »Narodnim novinama«.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenom odlukom vijeće Hrvatske agencije za poštu i elektroničke komunikacije (u daljem tekstu: HAKOM) odbilo je kao neosnovan zahtjev trgovačkog društva Hrvatski Telekom d.d., Zagreb, Savska cesta 32, za donošenje rješenja kojim se operatorima Metronet telekomunikacije d.d. i Amis Telekom d.o.o. nalaže potpisati aneks ugovora o pružanju kolokacijskih usluga dostavljen od strane HT-a 4. veljače 2010. godine za svaku pojedinu kolokacijsku prostoriju u kojoj je ugrađen klimatizacijski uređaj, a koju koristi samostalno ili zajednički dijele s drugim operatorima korisnicima; podmiriti svoj dio troškova ugradnje klimatizacijskih uređaja koji će HT odrediti sukladno odredbama standardne ponude za sve kolokacijske prostorije koje koriste samostalno ili zajednički dijeli s drugim operatorima korisnicima te podmiriti trošak korištenja klimatizacijskih uređaja sukladno odredbama Standardne ponude za sve kolokacijske prostorije koje koristi, a u koju je ugrađena klimatizacija i to od datuma ugradnje pojedinog klimatizacijskog uređaja odnosno početka korištenja kolokacijskog prostora.

Tužitelj u tužbi navodi da je svojim zahtjevom pokrenuo regulatorni spor protiv operatora korisnika Metronet telekomunikacije d.d. i Amis Telekom d.o.o. radi nepoštivanja odredaba »Standardne ponude HT-a za usluge izdvojenog pristupa lokalnoj petlji« (u daljnjem tekstu: Standardna ponuda), u svezi plaćanja troškova ugradnje i održavanja klimatizacijskih uređaja u kolokacijskim prostorijama što se u skladu s odredbama Standardne ponude regulira aneksom ugovora o pružanju kolokacijskih usluga za klimatizaciju za svaku pojedinu kolokacijsku prostoriju. Temeljem odredaba članka 2.1.1.3. dodatka 2. Standardne ponude odobrene 15. prosinca 2006. godine kojom je bilo propisano da trošak ugradnje i održavanje klimatizacijske opreme snose svi operatori u proporcijalnim dijelovima u odnosu na disipacijsku snagu svojih uređaja, kao i na zahtjev tuženika, radi osiguranja kvalitete usluge i stabilnog rada cjelokupne opreme operatora, ugradio klimatizacijske uređaje u kolokacijske prostore. Rješenjem tuženika, klasa: UP/I-344-01/07-01/222, urbroj: 376-08-11-05 od 11. siječnja 2008. godine izmijenjena je odredba članka 2.1.1.3. dodatka 2. Standardne ponude tako da je tužitelj bio obavezan za sve operatore koji dijele kolokacijski prostor izraditi jedinstvenu ponudu te oni operatori korisnici koji prihvate ponudu podijelit će trošak ugradnje na jednake dijelove, a troškove održavanja snosit će svi operatori korisnici koji dijele kolokacijski prostor u proporcijalnim dijelovima u odnosu na disipacijsku snagu vlastitih uređaja.

Rješenjem tuženika, klasa: UP/I-344-01/08/547, urbroj: 376-08-11-07 od 21. srpnja 2008. godine ponovno je mijenjana odredba članka 2.1.1.3. dodatka 2. Standardne ponude u dijelu kojim je propisano da će trošak održavanja klimatizacijske opreme snositi svi operatori korisnici koji dijele kolokacijski prostor u jednakim dijelovima. Standardnom ponudom od 1. listopada 2009. godine ova odredba je proširena na način da je propisano kako će na zahtjev operatora korisnika standardne ponude tužitelj ponuditi klimatizaciju kolokacijske prostorije uz dodatnu naknadu. U svom zahtjevu operator korisnik Standardne ponude mora naznačiti disipaciju snage svoje opreme kao i najaviti disipaciju snage u slučaju nadogradnje opreme. U roku 15 dana od dana podnošenja zahtjeva operatora korisnika standardne ponude tužitelj će dostaviti ponudu za ugradnju klimatizacije u kolokacijski prostor, a u roku od 30 dana od dana primitka prihvaćene ponude od strane operatora korisnika izvršiti ugradnju klimatizacije u kolokacijski prostor. U obavezi je izraditi jedinstvenu ponudu za sve operatore korisnike Standardne ponude koji dijele zajedničku unutarnju kolokaciju, a operatori korisnici Standardne ponude koji prihvate ponudu dijelit će trošak ugradnje klimatizacije na jednake dijelove. Stoga je tužitelj u svrhu osiguranja kvalitete usluge i stabilnog rada cjelokupne opreme operatora korisnika koji temeljem ugovora o pružanju kolokacijskih usluga koriste kolokacijske prostore tužitelja, na zahtjev tuženika u skladu s odredbom navedenog članka 2.1.1.3. dodatka 2. Standardne ponude od 2006. godine ugradio klimatizacijske uređaje u kolokacijske prostore za koje operator i korisnici Metronet telekomunikacije d.d. i Amis Telekom d.o.o. odbijaju sklopiti anekse ugovora o pružanju kolokacijskih usluga kojima se regulira klimatizacija u kolokacijskim prostorima. Stoga tužitelj smatra da tuženik pogrešno utvrđuje da nema pravne osnove za prihvaćanje zahtjeva tužitelja o obvezi sklapanja aneksa ugovora o pružanju kolokacijskih usluga za klimatizaciju jer prema odredbi članka 20. Zakona o elektroničkim komunikacijama («Narodne novine», broj 73/08. i 90/11.) tuženik je ovlašten ili dužan rješavati sporove između operatora i elektroničkih komunikacijskih mreža i usluga o kojima je dužan donijeti odluku o rješenju spora, koji mora podredno obrazložiti temeljem potpuno utvrđenog činjeničnog stanja. Stoga smatra da je tuženik bio dužan utvrditi da li su zainteresirane osobe Metronet telekomunikacije d.d. i Amis Telekom d.o.o. bili korisnici kolokacijskih prostora za opremu, za koju je prema disipacijskoj snazi bilo potrebno koristiti klimatizacijske usluge u skladu sa Standardnom ponudom i snositi troškove ugradnje i održavanja. Ovu činjenicu bitnu za spor je tuženik prema mišljenju tužitelja propustio utvrditi, a drži neprihvatljivim mišljenje tuženika da odredbe Standardne ponude nigdje ne upućuju na odredbu sklapanja aneksa ugovora o pružanju kolokacijskih usluga za klimatizaciju, a činjenica što važeća Standardna ponuda u svojim dodacima točka 28.16.1. i 28.16.2. sadrži obrasce aneksa ugovora o pružanju kolokacijskih usluga za klimatizaciju tuženika ne znači da je sklapanje obavezno za operatora korisnika. Tužitelj drži da se aneksom ugovora regulira klimatizacija u kolokacijskoj sobi na predmetnoj lokaciji, način obračuna i plaćanja troškova nabave, ugradnje i održavanja klimatizacije opreme i potrošnja električne energije, pa prema tome aneks ugovora je temeljni akt kojim se reguliraju prava i obveze operatora korisnika i vlasnika kolokacijskog prostora u vezi korištenja klima opreme, a svezu u svrhu osiguranja kvalitete usluge i stabilnog rada i zaštite cjelokupne opreme operatora korisnika, na osnovu kojeg tužitelj obračunava i naplaćuje troškove nabave, ugradnje i održavanja klima opreme. To što operatori korisnici nisu podnijeli zahtjev za sklapanje aneksa ugovora i regulirali svoja prava i obveze u svezi korištenja klima opreme u kolokacijskom prostoru omogućuje im da se ugrađenom klima opremom koriste bez pravne osnove i bez plaćanja pripadajućih troškova, pa tužitelj smatra da je tuženik bio dužan utvrditi kolokacijske prostore u kojima operatori korisnici za opremu koja se nalazi u tim prostorima koriste postojeću klima opremu, te naložiti podnošenje zahtjeva za sklapanje aneksa ugovora o pružanju kolokacijskih usluga za klimatizaciju i obvezati ih na sklapanje navedenog aneksa ugovora.

Stoga predlaže Sudu da tužbu uvaži i poništi osporeno rješenje.

U odgovoru na tužbu Hrvatska agencija za poštu i elektroničke komunikacije ocijenjene navode pogrešnim navode tužitelja o obvezi sklapanja aneksa u svrhu regulacije klimatizacije u kolokacijskim prostorima. Obveze vezane uz ugradnju i korištenje klimatizacijskih uređaja u kolokacijskim prostorima kako za tužitelja tako i za operatore korisnike propisane su Standardom ponudom za uslugu izdvojenog pristupa lokalnoj petlji. Navodi Poglavlje vrijedeće Standardne ponude pod naslovom »Tehnički uvjeti kolokacije vezano uz kolokacijski prostor« u kojem se utvrđuju obveze tužitelja vezano uz osiguranje odgovarajućih klimatizacijskih uvjeta u kolokacijskim prostorima u svrhu osiguranja stabilnog rada opreme operatora korisnika. Poglavlje precizno definira obveze operatora korisnika vezano uz snošenje troškova korištenja i održavanja ugrađenih klimatizacijskih uređaja, a Standardnom ponudom nije propisana obveza sklapanja aneksa u svrhu osiguranja ispunjenja navedenih obveza kako od strane tužitelja tako i od strane operatora korisnika. Nesklapanjem aneksa stranke nisu oslobođene svojih obveza vezano uz klimatizaciju u kolokacijskim prostorima, pa obzirom da sklapanje aneksa, obrazac kojeg je i prilog Standardnoj ponudi, nije propisano kao uvjet za uređenje odnosa vezano uz klimatizaciju u kolokacijskim prostorima, operatorima korisnicima ne može biti određena obveza sklapanja aneksa. Posebno ističe da je u

rješenju jasno istaknuto da to ne utječe na pravo tužitelja da naplati troškove ugradnje i korištenje klimatizacijskih uređaja ukoliko su isti u skladu s propisanim u vrijedećim standardnim ponudama, pa drži neosnovanim navod tužitelja da se operatorima korisnicima omogućuje da se ugrađenom klimatizacijskom opremom koriste bez pravne osnove i plaćanja pripadajućih troškova. Iz tog razloga nije osnovan ni navod tužitelja da HAKOM nije obrazložio zbog čega smatra da nema pravne osnove za prihvaćanje zahtjeva tužitelja za sklapanje aneksa s obzirom na to da su razlozi odbijanja zahtjeva tužitelja u obrazloženju i jasno navedeni. HAKOM smatra da je irelevantno u postupku utvrđivati činjenicu da li su operatori, u ovom slučaju Metronet telekomunikacije d.d. i Amis d.o.o. bili korisnici kolokacijskih prostora za opremu za koju je prema disipacijskoj snazi bilo potrebno koristiti klimatizacijske usluge u skladu sa Standardnom ponudom i snositi troškove ugradnje i održavanja, s obzirom na to da su obveze tužitelja vezano za ugradnju klimatizacijske opreme u kolokacijskim prostorima ovisne o zahtjevima operatora korisnika. Operatori korisnici mogu od tužitelja kao vlasnika kolokacijskih prostora zatražiti ugradnju klimatizacijske opreme ukoliko ocijene da je to potrebno u svrhu osiguranja stabilnog rada njihove opreme u kolokacijskim prostorima. Smatra nespornim među strankama da su klimatizacijski uređaji ugrađeni u kolokacijske prostorije koje dijele stranke u predmetnom postupku te da Metronet telekomunikacije d.d. nije podnio niti jedan zahtjev za ugradnju klimatizacijskih uređaja, a Amis Telekom d.o.o. podnio samo jedan zahtjev. Vezano uz zahtjev koji se odnosi na troškove ugradnje i održavanja, a obzirom na to da su iznosi koje je tužitelj ovlašten obračunati po osnovi ugradnje i korištenja klimatizacijskih uređaja odlučeni u postupku dovršenom rješenjem HAKOM-a od 16. veljače 2009. godine HAKOM navodi da nije o tome odlučivao (klasa: UP/I-344-08/08-01/00006, urbroj: 376-04-09-7MB/ŽK). U odnosu na pogrešnu primjenu materijalnog prava ističe da tužitelj u tužbi ne navodi niti jednu odredbu koju bi tuženik povrijedio osporenim rješenjem, pa se ne može očitovati na takve paušalne navode tužitelja.

Predlaže stoga Sudu da tužbu odbije kao neosnovanu.

U odgovoru na tužbu zainteresirana osoba Metronet telekomunikacije d.d. iz Zagreba, Ulica grada Vukovara 269d u slučaju pravovremenosti tužbe osporava osnov tužbe i tužbenog zahtjeva jer pobijana odluka tuženika je detaljno obrazložena, donesena temeljem pravilne primjene pravnih propisa, a u postupku koji je prethodio donošenju odluke tuženik pravilno utvrdio činjenično stanje. Navodi da je temeljem Standardne ponude HT-a za uslugu izdvojenog pristupa lokalnoj petlji u daljnjem tekstu: (Standardna ponuda), koja je bila na snazi kada su prema navodu tužitelja ugrađivani klimatizacijski uređaji u kolokacijske prostorije propisano da će T-Com ispuniti sve klimatizacijske uvjete predviđene ETSI normama kako bi osigurao stabilan rad opreme operatora korisnika u kolokacijskoj prostoriji vodeći računa o adekvatnoj potrošnji energije. Upućuje na potrebu zahtjeva operatora korisnika T-Comu radi ponude klimatizacije uz dodatnu naknadu. Nadalje navodi izmjene Standardne ponude od 11. siječnja 2008. godine, pa temeljem tih odredaba koje obvezuju kako tužitelja tako i sve operatore korisnike proizlazi da se klimatizacijski uređaj u kolokaciji ugrađuje samo i isključivo na zahtjev operatora korisnika, te da nakon podnesenog zahtjeva operatora korisnika tužitelj izrađuje jedinstvenu ponudu za ugradnju klimatizacije te da trošak klimatizacije operatori korisnici međusobno dijele, ako prihvate dostavljenu ponudu tužitelja. Isti uvjeti predviđeni su i važećom Standardnom ponudom, pa obzirom na to smatra da je donijeta odluka utemeljena na pravilnoj primjeni materijalnog prava obzirom da u odnosu na Metronet nisu ispunjene pretpostavke, a što je tuženik ispravno utvrdio jer Metronet nije podnio zahtjev za ugradnju klimatizacije pa se u ovom slučaju ne može govoriti o nepoštivanju odredaba Standardne ponude od strane Metroneta. Drži da bi odluka tuženika bila nezakonita kada bi zahtjev tužitelja bio ocijenjen osnovanim, budući da bi u tom slučaju protivno odredbama Standardne ponude Metronet bio obvezan na činidbu za koju prema materijalnom propisu (Standardnoj ponudi) ne postoje propisani uvjeti, čime bi se povrijedilo načelo zakonitosti iz članka 5. Zakona o općem upravnom postupku (»Narodne novine« 47/09.).

Nastavno u odnosu na tvrdnju tužitelja da je činjenično stanje nepravilno utvrđeno ističe kako je sukladno članku 8. i članku 47. stavak 1. Zakona o općem upravnom postupku tuženik utvrdio sve činjenice i okolnosti koje su bitne za zakonito i pravilno rješavanje upravne stvari, a što je detaljno opisano u obrazloženju, dok službena osoba koja vodi upravni postupak ima pravo i dužnost odrediti koje je bitne činjenice potrebno utvrđivati, radi njihovog utjecaja na donošenje zakonitog i pravilnog rješenja, odnosno koje činjenice s obzirom na dovoljno utvrđeno činjeničnu osnovu nije potrebno utvrđivati, pa taj navod tužitelja je u cijelosti neosnovan. Ispravno je utvrđeno da odredbe Standardne ponude nigdje ne upućuju na obvezu sklapanja aneksa ugovora o pružanju kolokacijskih usluga kao i da obrasci aneksa ugovora koji se nalaze kao dodatak Standardnoj ponudi ne znači da je njihovo sklapanje obvezno. Pojašnjava da je tužitelj temeljem određenih mu regulatornih obveza (konkretno regulatorne obveze transparentnosti, odlukom tuženika od 17. srpnja 2009. godine, klasa: 344-01/09-01/1080, urbroj: 376-11-09-01) obvezao tužitelja objaviti Standardnu ponudu s podrobnim uvjetima, rokovima i cijenama usluga, kako bi